

Geriau ont žemės, negu dongou?

Je paklaustomem jaunima, kas ėr pats baisiausias dalĳks ont žemės, vėinė pasakĳtom – kad marsietiu apgolėms, kėtė – kad artiejunti svieta pabonga arba skerdėks Kriūgėris Guobu gatvie, kėtė – kad klĳkonti kaukė, dar kėtė – kad Drakula so vėsa vampĳru pamėlėjė arba prėsėkielėi nabaštėkā so sāva draugelės vaiduoklės... Bet ėr da ėr ož tuo baisiesniu dalĳkieliu...

Baisė net pamėslītė, kas so mumis notėktom, jegu mes nebgalietomem vėins nu kėta noslieptė sāva tėkrūju mintiū... Toukart torietom nu žemės pavėršĳiaus prapoltė vėsas malagĳstės, klastingomā, veidmainĳstės, kuomercėnės apgavĳstės, nelėktom vėitas, kor pakavuotė sāva ĳdas, slaptiausės guodas, tėkrūsius truoškėmus. Toukart vėišā, kāp ont delna, atsėvertom aferistu, puolitiku rezgamas pinklės, neėštėkėmĳbiu ėr ėšdavĳstiu ruonas bei kėtuokės negeruovės... Tuoks gĳvenėms ont žemės palėktom baisiesnis ož pėkluos končės.

Vės dėltuo tėnk prėpažintė, kad žemėškāsis gĳvenėms ėr liuksėšks, nes kol galem pasėlaikĳtė sāva mintis pakavuotas nu aplinkiniu, tol esam saugė. Vuo ėš kėtuos posės paveiziejos, pu smertė ne kas pėitā būtom papoltė i ruojo. Jegu Dongaus karalĳstie, kāp pageidaun Pondėivs, vėsū dūšieliu mintĳs bus atvėras ė skaidrės, kāp krėštuols, tėn tegalies papoltė ėr spakainė bei maluonė jaustėis tik atlapašėrdė, korėms žemėškamė gĳvenėmė kas tik nuoriejė, tas ė spjaudė i dūšė ož atvėroma...

Ka pamislĳji, ėr da baisiesnis dalĳks ont žemės!.. Gĳvenam ėr ne kažen kou iduomesnė tenoveikam sāva gĳvenėmė. Juk milijonā praleistū akimirku kažkor prapol, vuo teatsėmėnam tik patius svarbiausius notėkėmus, katrėi ožsėlėikt mūsa atmintėis tinklė, o vėsė kėtė pru anuo akelės ėšsmunk ėr it smolkės žovelės, neaiško kor, noplauk, prapol nežėnuomuos ėr klaikiuos erdvies, lĳgtai ėš vėsa nikumet nebūtom egzistavėi.

Paskaičiavos, metūs nogĳvenam 365 dėinas ė per anas fiksounam 31,5 milijuona akimėrku... Per dešimti metu akimirku soma vėršėj 300 milijonu vėinetu... Tuoliau skaičiuotė ėr nebapsėmuok, nes skaitlio vės tėik pamesem... Milijardus akimirku par sāva omžieli nogĳvenam, o atsėmintė netorem kou. Atsėmėnam tik aguonas grūdieli tuo, kou esam begĳvendamė patĳrėi...

Ėš tuo kėlst paprasts klausėms... Korėms galams gĳvenam, je mažā kou begalem ėš nogĳventu akimirku beatsėmintė? Negi tik dėltuo valguom douna ėr gadėnam vėinė kėtėms nervus bei trompėnam gĳvenėma, kad, atgĳvenėi mums paskėrtas akimirkas, paskiau sāva palaikās patreštomem gimtojė žemelė?